

NAUCZYCIEL EWANGELII

PISMO PARAFII ŚW. ANTONIEGO W TORUNIU

✂ Nr 8 (427) ✂ ROK XXXI ✂ 16 XI 2025 ✂

LISTOPAD

gazetka dla wszystkich parafian

**Wieczny odpoczynek
racz im dać Panie**

MSZE ŚWIĘTE

niedzielne i świąteczne:

7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 12⁰⁰, 13³⁰, 18⁰⁰

na Barbarce - zawieszono
w Domu Pomocy Społecznej: 10³⁰

w dni powszednie:

7⁰⁰, 8³⁰, 18⁰⁰.

SPOWIEDŹ ŚWIĘTA:

w dni powszednie

6⁴⁵ - 7⁰⁰, 8⁰⁰ - 8³⁰,
17³⁰ - 18⁰⁰.

KANCELARIA PARAFIALNA

poniedziałek - piątek

9¹⁵ - 10⁰⁰ oraz 17⁰⁰ - 18⁰⁰

W soboty 9¹⁵ - 10⁰⁰

Kontakt:

Parafia: 56 610-22-40

email: womisz@wp.pl

kancelaria: 56 610-22-41

ks. proboszcz: 56 610-22-42

księża wikariusze:

ks. Bartłomiej Surdykowski

e-mail:

b.surdykowski1989@gmail.com

ks. Radosław Figurski

e-mail:

radek1712000@interia.pl

Rezydent:

ks. Mariusz Wojnowski 56 610-22-43

e-mail: mariuszwojnowski@wp.pl

NASZA PAMIĘĆ O ZMARŁYCH

„Otwórz im, Panie, bramy raju, aby wrócili do tej Ojczyzny, w której nie ma śmierci, lecz panuje wieczna radość” /Z liturgii mszalnej/.

Życie na ziemi to próba, początek wiecznego życia. „Albowiem życie Twoich wiernych, o Panie – śpiewa się w prefacji za zmarłych – zmienia się, ale się nie kończy. I gdy rozpadnie się Dom doczesnej pielgrzymki znajdą przygotowane w Niebie wieczne mieszkanie”.

Dla ludzi niewierzących cmentarna płyta jest beznadziejną rozpaczą. Koniec wszystkiego, wszelkich pragnień, trosk, planów. Wszystko się skończyło, a człowiek uległ unicestwieniu. Współczuję ludziom niewierzącym...

My chrześcijanie mamy za przewodnika Chrystusa. On mówi do nas: „Niech się nie trwoży serce wasze. W Domu Ojca mego jest mieszkań wiele. Gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem”. Czy może być piękniejsza i bardziej napawająca nadzieją obietnica? Dzisiaj ludzie słyszą wiele obietnic, często przedwyborczych bajek i często w nie już nie wierzą. Dlaczego mamy zaufać tym słowom. Mówi je do nas Jezus, nasz Przewodnik. Nasza Droga, Prawda i Życie.

Evangelia pokazuje nam Chrystusa jako Boga i Pana życia i śmierci. Sam Chrystus pokazał nam to poprzez cuda wskrzeszenia zmarłych, poprzez swoją śmierć i wreszcie Zmartwychwstanie. Byli w historii ludzie, którym wydawało się, że są popularniejsi i ważniejsi od Jezusa, gwiazdy sceny, politycy czy wielcy władcy i tyrani. Nie ma dziś po nich śladu.

Pan Jezus obiecuje: „Kto we mnie wierzy, choćby i umarł żyć będzie na wieki” /J 11,25-26/. Kościół w uroczystość Wszystkich Świętych radował się chwałą Świętych, w Dzień Zaduszny wspominaliśmy z troską tych, którzy jeszcze nie doszli do jej pełni z powodu grzechów. „Święta i zbawienna jest myśl, modlić się za umarłych” /2 Mch 12,46/.

Każda modlitwa przynosi ulgę duszom w czyśćcu, zwłaszcza modlitwy, do których przywiązane są odpusty: różaniec, droga krzyżowa. Najbardziej jednak Msza św. której niczym nie można zastąpić. „To jest Ciało moje, kto je spożywa będzie żył na wieki”. Kto taką obietnicę dzisiaj może nam przekazać?

Także dobre uczynki, cierpienia, jałmużna i wszystkie ofiary składane w ich intencji. Piękna jest tradycja listopadowych wypominków. Odprawiamy je z różańcem, za którego odmówienie otrzymujemy odpust zupełny, który ofiarujemy za zmarłych. Nie chodzi tylko o wyczytanie imion i nazwisk zmarłych, ale o modlitwę.

Piękne są nasze cmentarze, zwłaszcza w tych dniach. To miejsca, gdzie spotykają się żywi ze zmarłymi. Dla nas wierzących nie są to miejsca przygnębiające. Ile w nich miłości i piękna. Kwiaty, znicze... Przede wszystkim modlitwa. Od kilkunastu lat na naszym cmentarzu mam także moich rodziców. Brakowało mi bardzo ich tutaj. Jestem na cmentarzu często, prawie codziennie. Często też spotykam tych samych ludzi, którzy przychodzą chociaż na chwilę. Stają nad grobem omiatają, uśmiechają się i modlą się. Nie ma tu bolesnej rozpacz, załamania, a jest nadzieja i ufność.

Kilka lat temu zmarła znana aktorka, matka małych dzieci. Jeden ze znanych redaktorów głośno krzyczał, „gdzie jest ten wasz Bóg, który zabiera matkę dzieciom.

Człowiek niewierzący tak zawoła, bo pograży się w rozpacz, że to koniec wszystkiego. Inny znany dziennikarz Krzysztof Ziemięć, który otarł się o śmierć ratując swoją rodzinę powie inaczej: „Wszystko jest po coś”. Pan Bóg ma w tym jakiś cel. Kiedy umierała młoda matka małego Karola Wojtyły, a niedługo potem jego ojciec, można by zadać podobne, pełne beznadziejnej rozpacz pytanie: Gdzie jest Bóg? Po latach widać, że ofiara była potrzebna. Jan Paweł II, jak nikt inny rozumiał cierpienie drugiego człowieka. Kiedy zmarła św. Joanna Beretta Molla po ludzku była to straszliwa tragedia. Pozostało czworo małych dzieci, w tym niemowlę. Po latach dzieci Świętej nie mają pretensji do Pana Boga, ale są dumne ze swojej Świętej Mamy. Wszystko jest po coś... Kiedy znana piosenkarka Eleni straciła swoją jedyną córkę, którą zamordował jej były chłopak, odnalazła pokój serca i ukojenie właśnie w wierze. Usłyszała słowa Ewangelii: „Ja jestem drogą, prawdą i życiem”. Trzeba Bogu tylko zaufać.

Ostatnio często wieczorami oglądałem rodzinne zdjęcia. Te sprzed lat i te ostatnie. Świat dzieciństwa, kochani rodzice, babcie, dziadkowie, ciocie, wujkowie i sąsiedzi. Świat ten już nie istnieje. Większość tych osób już nie ma na tym świecie, a wtedy nikt nawet nie śmiałyby sobie wyobrazić, że coś się może stać. Uśmiechają się tylko z czarnobiałych i kolorowych zdjęć. To, nie jest tylko sen, oni istnieli naprawdę. Potwierdza to też kamienna płyta na ich grobie, że Ci ludzie byli pośród nas.

Każdego roku, z naszej parafii odchodzi ponad 100 parafian. Wielu, odeszło w ostatnim roku. Za kilkadziesiąt lat nikogo z nas już tu nie będzie. Co robić? Żyć w przerażeniu? Bać się? Nie. Jedne z najpiękniejszych zdań, które kiedyś usłyszałem zostało wypowiedziane na pogrzebie Jana Pawła I. „Trzeba pracować tak, jakbyśmy mieli żyć wiecznie, a żyć tak, jakbyśmy mieli zaraz umrzeć”. Taka postawa nie jest straszna. Bo ufamy, że „Życie ludzkie zmienia się, ale się nie kończy”. Poucza nas św. Jan Paweł II: „To przemijanie ma sens”. Trzeba tylko zaufać Jezusowi.

Ks. Wojciech Miszewski

Uroczystość Wszystkich Świętych – dzień nadziei i wdzięczności

W uroczystość Wszystkich Świętych, cmentarz Parafii św. Antoniego wypełnił się modlitwą, światłem i spokojem. Pogoda była doskonała – bezwietrzna, cicha, sprzyjająca zadumie i wdzięczności. W blasku tysięcy zniczy modliliśmy się za tych, którzy odeszli do domu Ojca. Mszy św. przewodniczył ks. Wojciech Miszewski, a homilię wygłosił ks. Radosław Figurski, który przypomniał, że: „Dzisiejsze święto uczy nas radości i nadziei. Radości, bo niebo nieustannie powiększa się o nowych ludzi. I nadziei, bo my również zmierzamy do tego samego celu.” Ksiądz Radosław mówił też o tych, których świętość dojrzewała po cichu – w codziennym dobru, w trosce, w modlitwie. „To są święci sąsiedztwa – nasi rodzice, dziadkowie, przyjaciele.” A jego słowa, które w ciszy cmentarza zabrzmiały jak obietnica, zostaną z nami na długo: „To nie jest tak, że oni nie żyją. To my umieramy – a oni żyją na wieki.” (cyt. ks. Piotra Pawlukiewicza) Niech światło dzisiejszego dnia przypomina nam, że miłość jest silniejsza niż śmierć a świętość rodzi się w prostych gestach codzienności.

Tekst Jacek Bilski Fotografie Krystyna Bilska

Wieczory u św. Antoniego

Wieczór wspomnień o św. Janie Pawle II

We wtorek 21 października odbyło się kolejne spotkanie w ramach cyklu „Wieczory u św. Antoniego”.

Tym razem uczestnicy mieli okazję powrócić pamięcią do jednego z najważniejszych wydarzeń w historii miasta – wizyty papieża Jana Pawła II w Toruniu w 1999 roku. Gościem parafii był Bogdan Major, wieloletni radny i przewodniczący Rady Miasta Torunia, który w tamtym czasie uczestniczył w przygotowaniach do papieskiej pielgrzymki.

Podczas spotkania pan Bogdan Major podzielił się osobistymi wspomnieniami dotyczącymi organizacji wizyty Ojca Świętego, a także atmosfery, jaka towarzyszyła mieszkańcom Torunia w dniach poprzedzających to wydarzenie. Opowiadał o zaangażowaniu władz, wolontariuszy, duchowieństwa i zwykłych torunian, którzy wspólnym wysiłkiem chcieli jak najlepiej przyjąć papieża Polaka.

W czasie spotkania zaprezentowano fotografie, dokumenty i pamiątki z tamtego okresu, ukazujące nie tylko przebieg wizyty, ale i emocje, jakie towarzyszyły uczestnikom – od powitania papieża na toruńskim lotnisku, przez jego przejazd papamobile przez starówkę, aż po uroczystość beatyfikacji ks. Stefana Wincentego Frelichowskiego. Wspomnienia te pozwoliły na nowo przeżyć chwile, gdy słowa Jana Pawła II o pokoju, miłości i jedności wybrzmiały na toruńskiej ziemi.

Spotkanie zakończyło się wspólną modlitwą przy pomniku św. Jana Pawła II przy kościele św. Antoniego. Wierni przynieśli znicze, które rozświetliły przestrzeń wokół pomnika, tworząc nastrój modlitwy i refleksji. W atmosferze skupienia i wzruszenia uczestnicy odśpiewali ulubioną pieśń papieża – „Barkę”, która od lat pozostaje symbolem jego duchowej drogi i bliskości z wiernymi.

W środę 22 października przypada liturgiczne wspomnienie św. Jana Pawła II, patrona województwa kujawsko-pomorskiego. Warto w tym dniu powrócić do słów, które Ojciec Święty wypowiedział podczas wizyty w Toruniu w 1999 roku:

„Niech wołanie o pokój z tego miejsca dotrze do wszystkich na całym świecie.”

Tekst: Jacek Bilski, fot. Krystyna Bilska

Pielgrzymki

Zawierzenie Matce Bożej Gietrzwałdzkiej

W piątek, 24 października 2025 r., parafianie z naszej wspólnoty wyruszyli na pielgrzymkę do Sanktuarium Matki Bożej w Gietrzwałdzie. Mimo chłodnej, deszczowej pogody, w sercach uczestników panowała radość, wdzięczność i głęboki pokój. Pielgrzymka była czasem modlitwy, refleksji i wspólnego zawierzenia naszych rodzin, parafii oraz wszystkich osobistych spraw Matce Bożej Gietrzwałdzkiej. Duchowym opiekunem pielgrzymów był ks. Radosław Figurski.

Po przybyciu do sanktuarium uczestnicy wzięli udział w uroczystej Mszy św. o godz. 12.00, sprawowanej w bazylice Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. Następnie wspólnie odmówiono Koronkę do Miłosierdzia Bożego, prosząc o łaski dla naszej wspólnoty i całego Kościoła. Kolejnym punktem pielgrzymki była Droga Krzyżowa na gietrzwałdzkich błoniach, odprawiona w skupieniu i ciszy mimo deszczu i chłodu. Te chwile modlitwy przy stacjach Męki Pańskiej stały się dla wielu pielgrzymów głębokim duchowym przeżyciem, czasem osobistego spotkania z Chrystusem i Jego Matką.

Pielgrzymka do Gietrzwałdu miała szczególny wymiar – była nie tylko formą modlitewnego dziękczynienia, ale także aktem zawierzenia Matce Bożej wszystkich spraw naszych rodzin, parafii oraz Kościoła. Wielu uczestników przyniosło ze sobą intencje, które w milczeniu serca powierzali Maryi. Pomimo trudnych warunków atmosferycznych, nikt nie narzekał – deszcz, jak mówili niektórzy pielgrzymi, był „Bożym błogosławieństwem z nieba”, przypomnieniem o odnowieniu i oczyszczeniu ducha.

Sanktuarium w Gietrzwałdzie – miejsce łaski i nadziei

Sanktuarium Matki Bożej w Gietrzwałdzie jest jedynym w Polsce i jednym z nielicznych na świecie miejsc, w którym objawienia Maryjne zostały uznane przez Kościół. Położone malowniczo między Ostródą a Olsztynem, już od XIV w. stanowiło centrum życia religijnego regionu. Pierwszy kościół pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny wzniesiono tu w 1500 roku, a obecna świątynia – neogotycka bazylika – powstała w XIX w.

Największe znaczenie dla historii tego miejsca miały wydarzenia z 1877 r., kiedy to Matka Boża ukazała się dwóm dziewczynkom – Justynie Szafryńskiej i Barbarze Samulowskiej. Objawienia trwały od 27 czerwca do 16 września. Maryja przemówiła w języku polskim, zachęcając do codziennego odmawiania różańca i pokuty. Słowa te padły w czasie, gdy

Warmiacy doświadczali germanizacji i utraty narodowej tożsamości – dlatego objawienia gietrzwałdzkie stały się znakiem nadziei i duchowego odrodzenia Polaków.

Z biegiem lat sanktuarium rozbudowano, a wokół niego powstało źródło uznawane za miejsce licznych uzdrowień. W 1970 roku papież Paweł VI nadał gietrzwałdzkiemu kościołowi tytuł bazyliki mniejszej. Opiekę nad sanktuarium sprawują Kanonicy Regularni Laterańscy, którzy kontynuują dzieło modlitwy, pokuty i głoszenia orędzia gietrzwałdzkiego.

Duchowy owoc pielgrzymki

Wspólne pielgrzymowanie do Matki Bożej Gietrzwałdzkiej było dla naszej parafii czasem odnowienia wiary i zaufania. Wielu pielgrzymów podkreślało, że mimo niesprzyjającej pogody atmosfera modlitwy, skupienia i wspólnoty była niezwykła. Wszyscy wrócili umocnieni w przekonaniu, że zawierzenie Bogu przez Maryję daje pokój serca i nadzieję na każdy dzień. Niech słowa, które Matka Boża wypowiedziała w Gietrzwałdzie – „*Życzę sobie, abyście codziennie odmawiali różaniec*” – pozostaną dla nas zachętą do wytrwałej modlitwy i ufnej oddania się Jej opiece.

Tekst – Jacek Bilski Fotografie – Krystyna Bilaska

ŚWIATOWY DZIEŃ MŁODZIEŻY W WYMIARZE DIECEZJALNYM 2025

22 listopada 2025 roku w parafii p.w. św. Antoniego w Toruniu odbędzie się 40. Światowy Dzień Młodzieży w wymiarze diecezjalnym.

Diecezjalne hasło spotkania młodych: „Król pragnie twego piękna” -
Będziemy odkrywać piękno, które widzi i którego pragnie dla nas Bóg

Formularz zgłoszeniowy:

<https://forms.gle/i9kg1y7BpumFEJoR8>

Więcej informacji na Facebooku:

<https://www.facebook.com/share/17btq7qyKp/?mibextid=wwXIf>

PLAN DNIA:

13:30 – Integracja

15:00 – Spotkania w grupach
tematycznych

16:30 – Posiłek i czas wolny

17:30 – Spowiedź

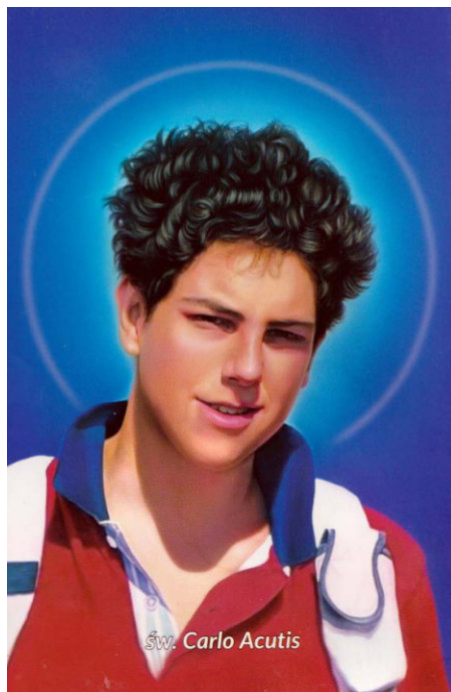
18:00 – Msza Święta (wręczenie
dekretów nowym Rejonowym
Duszpasterzom Młodzieży oraz złożenie
przyrzeczenia nowych członków
Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży)

Nie możemy się doczekać spotkania z
Tobą!

Do zobaczenia!

ks. Witek Ziętarski i ks. Mateusz
Bartkowski

Duszpasterze Młodzieży Diecezji
Toruńskiej

Parafia Rzymskokatolicka p.w. św. Antoniego, ul. św. Antoniego 4, 87-100 Toruń

tel. 56 610-22-40 e-mail: womisz@wp.pl

strona internetowa: antoni-torun.pl

Konto bankowe: PKO BP II O/Toruń 58 1020 5011 0000 9302 0097 0368

Redakcja: ks. prob. Wojciech Miszewski, Grzegorz Dombrowski

Za ofiarę na gazetkę serdecznie „Bóg zapłać”

DRUK: PPHU PROJAN Toruń ul.. Grudziądzka 172a